

N:o 18.

Af herr **Ölander**, om tillägg till 15 § i förordningen angående försäljning af vin, maltdrycker, kokadt kaffe och andra tillagade, icke spirituösa drycker den 24 oktober 1885.

Vid förra riksdagen väcktes af en representant i Andra Kam-maren, herr Näsman, motion om tillägg i 15 § i kongl. förordningen angående försäljning af vin, maltdrycker m. m. af den 24 oktober 1885 af hufvudsakligt innehåll, att tillverkare af maltdrycker skulle i fråga om försäljning af nämnda drycker vara likställda med handlande, så att kommunerna skulle vara berättigade att i händelse af missbruk och deraf föranledda oordningar inskränka den tillverkare eljest tillkommande försäljningsrätt. Samtidigt härmed väckte äfven en annan representant af Andra Kammaren, herr Liss Olof Larsson, motion i syfte, att samma stadgande, som i ofvanberörda förordning förekomme i fråga om villkoren för försäljning af vin för afhemtning till mindre myckenhet än tio liter, äfven skulle gälla i fråga om dylik försäljning af maltdrycker. Andra Kammarens andra tillfälliga utskott meddelade utlåtande med anledning af dessa båda motioner, dervid utskottet, med tillstyrkande af herr Larssons motion, förklarade, att, om denna komme att vinna Riksdagens gillande, det af herr Näsman uti hans motion antydda önskningsmål, enligt utskottets tanke, komme att uppnås vida fullständigare än genom det af herr Näsman föreslagna tillägg i 15 § af oftanämnda förordning, hvarför utskottet ansåge sig sakna fog att tillstyrka den af herr Näsman föreslagna utvägen, så mycket hellre som densamma, enligt utskottets förmenande, äfven vore af annan orsak obehöflig. Utskottet ansåg nemligen den af bryggare bedrifna försäljning af maltdrycker vara fullkomligt likställd med och underkastad samma villkor som annan försäljning af dessa drycker enligt 1885 års förordning. Då nu emellertid herr Larssons motion ej vann Riksdagens

bifall och herr Näsman's motion till följd af dess förmenta sammanhang med den förra och det sätt, på hvilket den i anledning här af handlades, icke vid förra riksdagen kom under någon egentlig diskussion eller erhöll någon själfständig behandling, men hvad deri föreslagits är af högsta behof påkalladt för hämmande af de missbruk vid försäljningen af ölbryggeriernas tillverkningar, hvartill deras utkörer esomoftast göra sig skyldiga, samt jag ingalunda kan dela den af utskottet vid förra riksdagen uttalade uppfattningen, att förordningen af den 24 oktober 1885 är tillämplig på försäljning af nu ifrågavarande beskaftenhet, finner jag mig ej kunna underlåta att i denna kammare på de af herr Näsman anförda skäl upptaga hans vid förra riksdagen i Andra Kammaren framställda motion i ofvan anmärkta syfte, så mycket hellre som deri föreslagna bestämmelser förefalla mig vara särdeles milda och endast afse själfva missbruken, utan att lägga det ringaste hinder i vägen för tillverkaren att på ett lagligt och med god ordning öfverensstämmande sätt föryttra sin tillverkning, i hvilket fall något ingripande från kommunernas sida naturligtvis ej kan komma i fråga; och får jag sålunda härmed vördsamt föreslå,

det Riksdagen måtte för sin del besluta följande tillägg i 15 § i kongl. förordningen angående vilkoren för försäljning till förtäring på stället af vin och maldrycker m. m., nemligen:

»mom. 4. Hvad här är stadgadt om handlande, gälle äfven om tillverkare af maldrycker, då han sådana drycker till försäljning kringför eller låter kringföra.»

Öfverlemnande jag dock åt det utskott, som kommer att behandla denna motion, att, derest den föreslagna redaktionen icke skulle befinnas tillfredsställande, deri vidtaga de förändringar, som kunna anses erforderliga för vinnande af det med motionen afsedda syfte.

Stockholm den 26 januari 1888.

A. H. Ölander.